

ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1

THE SATISFACTION OF ACADEMIC ADMINISTRATION AS PERCEIVED BY TEACHERS: A CASE
STUDY OF THE EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXTENSION SCHOOLS UNDER NAKHON SI
THAMMARAT PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1

ชุตินันต์ วุฒิमानพ*

ดร.อโนทัย ประสาน**

ดร.สุภาพ เต็มรัตน์ ***

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 1 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 12 งาน จำแนกตามวุฒิทางการศึกษาประสบการณ์ในตำแหน่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสจำนวน 218 คนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูผู้สอนมีระดับความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษต่างกันมีระดับความพึงพอใจในการบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยภาพรวมและแต่ละงานไม่แตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งมีระดับความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่าการแนะแนวการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

**ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

***กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ABSTRACT

The purposes of the research were 1) to study the teachers' satisfaction level of academic administration in educational opportunity extension schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1 and 2) to compare the teachers' satisfaction level of the academic administration according to 12 aspects of academic administration classified by educational degree, and experience. The samples were 218 teachers working in the academic year 2011 in educational extension schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1. The research instrument used for collecting data was a 5 rating scale questionnaire. The data were analyzed for percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research results were as follows:

1. As a whole, the teachers' satisfaction of academic administration in educational opportunity extension schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1 was at high level.
2. Classified by educational degree, as a whole and in each aspect, there was no statistically significant difference between teachers' satisfaction of academic administration in educational opportunity extension schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1.
3. Classified by experience, as a whole, there was no statistically significant difference between teachers' satisfaction of academic administration in educational opportunity extension schools under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1. Considering in each aspect, there was statistically significant difference between teachers' satisfaction of academic administration in educational guidance aspect at the significant level of .05.

บทนำ

พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ พระราชทานแก่ครูและนักเรียนที่ได้รับรางวัลพระราชทาน ณ สวนดุสิตดาลัย เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2524 ความตอนหนึ่งว่า "การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะกันทุก ๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถธำรงรักษา

ความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้ตลอด" และการศึกษาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการพัฒนาบุคคล สังคม และประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2546, 129) จะเห็นได้ว่าการศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งและโดยเฉพาะหน่วยงานที่

จะต้องจัดการศึกษา คือ โรงเรียนที่มีการดำเนินการในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยยึดงานหลัก 4 งาน งานวิชาการ งานบุคลากร งานการเงิน และงานบริหารทั่วไปและในการจัดการศึกษาทุกระดับนั้นถือว่างานด้านวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาแบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับการศึกษาในระบบมี 2 ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาภาคบังคับที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและเพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแผนนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ ได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและรองผู้บริหารฝ่ายวิชาการต้องให้ความสำคัญและปฏิบัติตามเป็นอันดับแรก เพราะวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาความนึกคิดของผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตของตนอันเป็นเป้าหมายตามภารกิจของโรงเรียน

ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา การบริหารงานวิชาการจะประกอบด้วยภาระงาน 12 งาน 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนวการศึกษา 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, 32) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เล็งเห็นความสำคัญและตระหนักว่าการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สูงขึ้นจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนาประเทศเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ จึงกำหนดให้ดำเนินงานขยายโอกาสทางการศึกษาภายใต้โครงการ "นำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ" โดยเปิดชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อขยายการศึกษาภาคบังคับให้เยาวชนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในโรงเรียนจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นนโยบายของรัฐบาล โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้หลักสูตร

มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ขณะเดียวกันก็ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และเปลี่ยนมาใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จนกระทั่งปัจจุบันใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ยึดแนวคิดและหลักการสำคัญตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีลักษณะเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยปรับปรุงมาตรฐานการเรียนรู้จากเดิมให้ชัดเจน ลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มเติมสาระสำคัญบางประการให้หลักสูตรมีความชัดเจนในการนำไปสู่การปฏิบัติมากขึ้น และใช้หลักสูตรนี้ครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2554 จึงเป็นความท้าทายอีกประการหนึ่งในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งจัดการศึกษามากกว่าโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยจัดการศึกษา 3 ระดับ คือระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จากสภาพการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้นสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในการบริหารงาน โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นงานที่สำคัญที่สุดและเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา (พร บุญนำ, 2544, 4) จะเป็นอย่างไรและต้องการความช่วยเหลือในด้านใดบ้าง

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา มีความสนใจและปรารถนาที่จะศึกษาระดับความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ตามสภาพการดำเนินงาน เพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริง ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายทั้งด้านคุณภาพและด้านปริมาณ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 12 งาน จำแนกตาม วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

วุฒิทางการศึกษา

- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

ประสบการณ์ในตำแหน่ง

- ค่ำกว่า 10 ปี
- ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป

ตัวแปรตาม

ขอบข่ายการบริหารด้านวิชาการ 12 งาน

(กระทรวงศึกษาธิการ)

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครั้ว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 1 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) รายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 1 ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2554 ซึ่งมีจำนวนโรงเรียน 24 โรงเรียน มีครูผู้สอนทั้งหมด 479 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
ครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 218 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมี ลักษณะเป็น
แบบเลือกตอบ(Check-list) ประกอบด้วย วุฒิ
ทางการศึกษา และประสบการณ์ในการ
ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ระดับความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการ
ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการใน
สถานศึกษา 12 งาน มีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ ตาม
แบบของ ไกลเคิร์ท (Likert) ค.ศ. 1964 จำนวน 60
ข้อ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้ง
ฉบับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 เพื่อขอ
ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครูผู้สอน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือ
แนะนำตัวถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
หลังจากนั้น 15 วัน ผู้วิจัยไปขอรับแบบสอบถาม
ด้วยตัวเอง และทางผู้รับเอกสารโรงเรียนวัดมุข
ธารา ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราชเขต 1 เป็นสถานที่ปฏิบัติราชการ
ของผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้มา
วิเคราะห์ตามระเบียบวิธีการวิจัยทางสถิติ โดย
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูปตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ
สภาพทั่วไปของครูผู้สอนจำแนกตามตำแหน่ง
หน้าที่ วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ใน
ตำแหน่งโดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่ม
ตัวอย่าง ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ในแต่ละรายการ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความพึง
พอใจในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาตามความคิดเห็นของ
ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ตาม
ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 12
งานโดยหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใน

แบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าใน
ภาพรวมและแต่ละงาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการ
เปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจในการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษาของครูผู้สอนด้วยค่าการทดสอบ(t-test)
เปรียบเทียบโดยใช้เกณฑ์การประเมิน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปตาม
วัตถุประสงค์ดังนี้

1. ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อ
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
ตามขอบข่าย การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา
12 งาน ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ตาม
ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 12
งาน ความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่
ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$) และเมื่อพิจารณาแต่ละ
งาน ปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2. เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ
ครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช
เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการใน
สถานศึกษา 12 งาน จำแนกตาม วุฒิทางการ
ศึกษาและ ประสบการณ์ในตำแหน่ง

2.1 ผลการเปรียบเทียบ ระดับความ
พึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต1 ที่มีวุฒิทางการศึกษา
ต่างกันโดยภาพรวม และแต่ละงานไม่แตกต่างกัน
ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึง
พอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 1ที่มีประสบการณ์ใน
ตำแหน่งต่างกันโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณา
แต่ละงานพบว่า การแนะแนวการศึกษา แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . สอดคล้อง
กับสมมติฐาน ส่วนงานอื่นๆไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึง
พอใจในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาตามขอบข่ายการ
บริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 12 งาน ความ
คิดเห็นของครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพร นั่วสกุล
(2541) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
ของข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการในเขตการศึกษา 4 พบว่า มีความพึง
พอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ
ผลงานวิจัยของ วิรัตน์ ดวงมาลา (2547) ได้ศึกษา
ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

อุปราชธานี ผลการวิจัยพบว่า มีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของไสว มหาวรรณ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ตระหนักถึงความสำคัญของงานวิชาการ ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาและได้รับความรู้ความเข้าใจในการการบริหารงานวิชาการจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างสม่ำเสมอ สถานศึกษามีแนวทางการบริหารงานวิชาการ และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน เช่น การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศห้องเรียนและการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ดังแนวคิดของ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2549) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักในสถานศึกษาผู้บริหารทุกคนควรรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาคือการให้บริการทางวิชาการ การปฏิบัติหน้าที่เป็นระบบครบวงจรซึ่งเริ่มต้นจากขั้นตอนการวางแผนตลอดจนขั้นการประเมินผล ดังนั้น เมื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการบริหารการประเมินระบบ การทำงานด้านวิชาการ จึงทำให้กระบวนการบริหารงานวิชาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบ

ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 12 งาน ตามตัวแปร วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในตำแหน่ง

2.1 ผลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันโดยภาพรวมและแต่ละงานไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลงานของ วิจัย เกรียงไกร เจริญพานิช (2541) ได้ศึกษาถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยเปรียบเทียบวุฒิการศึกษาพบว่า มีระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัย อุดม จันทรโสดา (2545) ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการ

บริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมเดช ดีทรัพย์ (2540) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสามัญสังักตรกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู โดยภาพรวม เมื่อจำแนกตาม วุฒิทางการศึกษาพบว่า ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่างานบริหารเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบาย และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นวุฒิทางการศึกษาของครูผู้สอนจึงมีผลต่อระดับความพึงพอใจการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและแต่ละงาน

2.2 ผลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกันโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่า การแนะนำแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่สอดคล้องกับผลงานของวิจัย เกรียงไกร เจริญพานิช (2541) ได้

ศึกษาถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติของอาจารย์สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยเปรียบเทียบประสบการณ์ พบว่า มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมบัติ กุลางกูร (2545) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู อาจารย์ วิทยาลัยช่างศิลปะกรมศิลปากร พบว่า ครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลงานของวิจัยของ อุดม จันทร์โสภา (2545) ที่ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาแต่ละงาน พบว่า การแนะนำการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ส่วนงานอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี อยู่ในช่วงเริ่มต้นของการปฏิบัติงาน แต่มีความพยายามในการศึกษาเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะในด้านการบริหารงานวิชาการจากสื่อเทคโนโลยี ที่ทันสมัย ทำให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปเป็นผู้ที่มีความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติงานวิชาการที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจการ

บริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการ
แนะแนวการศึกษาที่มีความแตกต่างกันอาจเป็น
เพราะว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี
มีความรู้ความเข้าใจในระบบการศึกษาการแนะ
แนววิชาการและอาชีพได้มากกว่าครูผู้สอนที่มี
ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปเพราะการแนะ
แนว คือกระบวนการพัฒนาคนให้รู้จักตนเอง
อย่างถ่องแท้ รู้จักความถนัด ความชอบ
สติปัญญา ภูมิหลังของตนเอง วิเคราะห์ตนเองได้
อย่างถูกต้องรู้จักเลือกและปรับตนเองได้อย่าง
เหมาะสมและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข
ช่วยตนเองหรือพึ่งตนเองได้ เป็นกระบวนการที่
ส่งเสริมบุคคลได้มีบทบาทเต็มทีในการเรียนรู้
เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพและสามารถจัดการกับ
ชีวิตอย่างฉลาด การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้
ที่จะพัฒนาศักยภาพนั้นต้องสอดคล้องกับ
สภาพแวดล้อม ความพร้อมในการเรียนรู้ความ
ถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
การแนะแนวจึงเป็นกระบวนการหนึ่งของการ
ศึกษาที่จะพัฒนามนุษย์ให้เป็นพลเมืองดี มี
ความรู้ในทักษะกระบวนการต่างๆ สามารถอยู่
ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในการดำรงชีวิต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เชิงวิชาการ

1. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการบริหารงาน
ด้านการแนะแนวการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอน ควรให้ความสำคัญกับการ
บริหารงานด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา โดยอาจกำหนดใ้้งานวิจัยเป็น
ขอบข่ายหนึ่งที่สำคัญของงานวิชาการ จัดอบรม
เชิงปฏิบัติการด้านการวิจัยผู้บริหารและครู

ผู้รับผิดชอบต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำวิจัย
และนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้

3. ผู้บริหาร และครูผู้รับผิดชอบ ควรดำเนินการ
ประชาสัมพันธ์ และชี้แจงให้บุคลากรทางการ
ศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน สร้างความเข้าใจให้
ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพ
การศึกษา

4. ผู้บริหารและครูผู้สอนควรดำเนินการสำรวจ
ความต้องการของชุมชนรวมทั้งสร้างความรู้ความ
เข้าใจในหลักสูตรสถานศึกษาให้กับผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและเชิญชวนให้เข้า
มามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้
มากยิ่งขึ้น

เชิงการบริหาร

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจะนำผลการวิจัยไป
ปรับปรุงพัฒนาดตนเอง ให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของครู
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจะระดมความคิดจาก
ครูผู้สอนเพื่อให้การบริหารงานด้านต่างๆ ที่
เกี่ยวข้องได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการสนับสนุน
ให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัด
การศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง
และเกิดประโยชน์ต่อการบริหารสถานศึกษา

เชิงนโยบาย

1. ผู้บริหาร การศึกษาส่วนกลางในสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ควรให้ความสำคัญที่จะต้องพัฒนาภาวะผู้นำ
2. กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรกำหนด
นโยบายและมาตรการสนับสนุนการพัฒนาภาวะ

ผู้นำที่พึงประสงค์ ตามแนวทางศาสนาที่ตนนับถือของผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจในการบริหารงานในด้านอื่น ๆ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อพัฒนา และส่งเสริมให้มีศักยภาพในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

3. ควรศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามความคิดเห็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กมล ศิริบรรณ. (2539). การบริหารงานวิชาการ. นครราชสีมา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.
กรมวิชาการ. (2542). การประกันคุณภาพของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักทดสอบ ทางการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
การประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช, สำนักงาน. (2551). ชุดฝึกอบรมการปรับกระบวนทัศน์และ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. นครศรีธรรมราช : สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1.
การประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ.(2543). การเตรียมตัวของโรงเรียนเพื่อรองรับ การ
ประเมิน ภายนอก. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
ชาญชัย อาจิณสมาจร.(2547).การนิเทศการสอนแผนใหม่. กรุงเทพฯ ฯ : โฟร์เพช.
ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2531). การบริหารงานบุคคลในองค์การทางการศึกษา. ปัตตานี : ภาควิชา การบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
ไชยยศ เรืองสุวรรณ.(2533). เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ ฯ : โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.
ณรงค์ชัย ไวยอาภา. (2538). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สังกัด
ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา : มหาวิทยาลัย
ทักษิณ. (อค์สำเนา)
ณัฐพงศ์ เจริญทิพย์.(2523). การวางแผนพัฒนาโรงเรียน. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- บรรจง จันทมาศ.(2541).ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000. กรุงเทพฯ : ศ.เอเชียเพรส.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2536). การนิเทศภายในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญมี แก้วห้าประการ. (2540). การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (อัดสำเนา)
- พร บุญนำ. (2544). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาด้านการบริหาร งานวิชาการ : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร. (อัดสำเนา)
- สมาน อัสวภูมิ.(2541). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- อมรวิรัช นาคทรพรพ. (2541).การประกันคุณภาพ:กระแสหลักการปฏิรูปการศึกษาไทย ; ในกระแสแห่งคุณภาพ. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Best,John w. (1997). **Research in Education**. 3rd.ed., Englewood Clifts, New Jersey, Prentice-Hall. Inc.
- Goods, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw Hill.
- Hass, Green.(1978). **Curriculum Planning : a New Approach**. Boston : Allyn and Bacon.